

"Je utorok, 21. júna 1994 – sedemnásť hodín. Práve sa narodila rozhlasová stanica Rádio Rebeca." To boli prvé dve vetičky, ktoré oznamovali svetu a éteru (a všetkým, čo mali nažavené rádioprijímače na frekvencii 106,9 MHz), že v Martine sa udiala vec. Začalo vysielať rádio. Naposledy to bol v roku 1968 vysielač Kriváň. O 26 rokov neskôr teda Rebeca.

Chceli sme o nej písť hned' ako sa narodila, ale mûdre príslušie vrvávajú – nechvál' nevestu skôr, ako uvarí prvý obed... Nuž, počkali sme si akou bude tá martinská jazyčnica kuchárkou...

Zvukár – Roman Krause

NŽT: Ako sa stane, že rozhlasoví neprofesionáli sa pustia do projektu profesionálneho rozhlasu? REBECA: Vlasto Bača povedal: Čo keby sme to skúšili? Ja mu na to: Skúsme to!

To bolo voľakedy na jar v 93-tom. Škoda, mali by si pamätať takéto dátumy, lebo raz možno, ktorie... Všetko sa to začalo počúvaním. Komerčné rozhlasové stanice vznikali ako strany po volbách a v martiniskom strojárskom učilišti ich počúvali aj dvaja kolegovia Ing. Vlastimil Bača a RNDr. Milan Nemček. Áno, je to ten Bača, pre mnohých absolventov učilišťa populárny – "elektrikár", ktorý "na vysokej" robil v internátnom rozhlasovom štúdiu a potom v SOUS viedol jedno z najlepších rozhlasových štúdií na slovenských učilištiach. Áno, a je to ten Nemček, čo môže byť Martinčanom známy aj ako hudobník, ale skôr ako človek cez pero – veď dnes slávna kapela TEAM vyšla z Martina do profisveta takpovediac – s jeho textami na perách. No, a kamarátstvo s "tí-mákmi" hralo úlohu i pri vzniku RR (tak sme si bez dovolenia skrátili rádio Rebeca). Nuž, a keď páni Bača a Nemček počúvali, často o programoch nových staníc hovorili – až z toho vznikla šteklivá túžba – skúsiť to. Tretím zo štyroch spoločníkov je gitarista TEAM-u Ing. Dušan Antalík (ozaj, či si ešte niekto spomienie, že začínať v bývalom mestskom kultúrnom stredisku v Martine, a teraz sa podržte – ako redaktor rozhlasového vysielania po drôte...).

NŽT: Prečo ste začali vysielať 21. júna? Zvláštny dátum, nie? REBECA: Je to predsa prvý letný deň (NŽT: Áá, dofrasa...!), a chceli sme, aby martinské leto začalo s Rebecou...

S novým letom teda zaznela éterom nová (a dobrá) znelka Dušana Antalíka – ráadio Rebeca. Prvé slová vyrieckol profesionálny rozhlasácky hlas Asty Kufelovej, známej redaktorky slovenského rozhlasu a moderátorky kedysi dávno populárneho Mikrofóra... Pani Asta prišla do Martina, a hoci t'ažko chorá, prijala ponuku, či skôr prosbu o pomoc. A pomohla. Pri výbere moderátorov, pri ich zaúčtaní a napokon odmoderovala premiérový deň nového rádia. (REBECA: Veľmi jej za to ďakujeme, veľmi veľa sme sa od nej naučili...)

Ak si spomeniete, tí čo ste počúvali, v štúdiu strieľalo šampanské, vinšovali vzácnú hostiu, ozvali sa prvé telefonáty z Martina, prví výhercovia merali cestu pre ceny na Sklabinskú ulicu číslo 14. A potom deň, čo deň rovnako, ba viac. Keď sme to rátali na prstoch, v poradí šestnásť súkromná rozhlasová stanica na Slovensku sa začala v éteri udomáčňovať.

NŽT: 16 staníc, hmm, to je dosť. Čím chce byť ale Rebeca iná, než tie ostatné? REBECA: Musíme byť regionálne rádio.

Úplne pod strechou na Sklabinskej je strašne teplo, slnko páli do strehy ako divé. V pracovniach je to ako v úli, no vo vysielačom štúdiu – hoci sú okná dokorán – je ticho (najpotrebnejší kamarát rozhlasu). Dokonca aj keď produkčný doniesol osviežovač vzduchu

je to vlastne sympatická baba

a zapol ho do zásuvky, najprv museli v sluchátkach odpočúvať, či jeho nepočuteľný šum predsa len nebude počuť... Na toto je Sklabinská ulica O.K. – popoludní je to už tichá periféria mesta. Skoro celú jednu stenu dlhej chodby pri štúdiach zdobí tabuľa. A pri nej si Milan Nemček spomína na kantorské roky, keď nám pomaly odkrýva ešte zatiaľ nezverejnenú programovú štruktúru stanice. Profilovala sa nejaký ten týždeň, niečo vypustili, mnohé pridali, dali si poradiť, dali aj na hlas ľudu – a najmä dali šancu presadiť sa. Každý šikovný, čo má nápad na reláciu, môže prísť. (REBECA: Aj dnes, aj zajtra... Hľadáme talenty!)

Z tabuľy čítame názvy už pilierových relácií – Raní-

Moderátor – Radovan Kyselica

Rebekine rebeky...

ček (5.00 – 9.00), Dobrý deň (9.00 – 11.00), Čas podnikat' s rádiotrom práce (11.00 – 12.00), Popoludnie s Rebecou (13.00 – 16.00), nosná podvečerná relácia Kaleidoskop so súťažami, hrami, skladbami na želanie, hitparádou, telefonátmi (16.00 – 20.00). Cez víkend pribudnú oddychové relácie pre motoristov, športovcov i pre deti... Nedelňa humor má názov Šoky party a začína sa od 11.00 hod. Štruktúra sa neustále dotvára, ale už má takú podobu, že ju budú môcť zverejniť. Podľa všetkého to bude v týždenníku TELE VIDEO RELAX, ktorý je pravidelnou prílohou aj Nového ŽIVOTA TURCA, takže Martinčania budú všetko vediet...

Regionálnosť RR je a bude jej výsadným znakom. Chcú byť predovšetkým martinským rádiom (to im chválime), ale obsiahnut' aj najbližšie okolie – teda Považie, Hornú Nitru, Liptov, Kysuce, Oravu... nielen signálom, ale aj správami, kontaktom – jednoducho žiť s regiónom.

Všetkým, čo počúvajú nové martinské rádio, je jasné, že je to predovšetkým hudobná stanica. My ju počúvame tiež, a hoci riskujeme, že si pohneváme časť mladých priaznivcov diskoték, aj tak napíšeme – Rebeca púšťa lepšiu hudbu než napríklad bratislavské stanice. Aspoň je cítiť inú filozofiu. Počuť, že aj tu chcú byť iní než iné rádiá – a tu sa im to darí zatiaľ najviac. A v čom je teda RR hudobne iné? Púšťa viac slovenskej a českej produkcie, púšťa viac starších overených vecí a je to podstatne rockovejšie rádio (aj – paradoxne – ako ROCK FM).

NŽT: Nakoniec vám položíme otázkou, ktorú vám každý zrejme položil ako prvú: Prečo Rebeca?

REBECA: Nôo, dlho sme hľadali a vyberali... Nakoniec vyšla Rebeca, ani neviem, kto to navrhol. (NŽT: Ďalšia škoda...) A prečo? Nuž, Rebeca je žena, a hoci je jazyčnica, je to vlastne sympatická baba. Klebetí, rozpráva (sem tam aj tára), ale príjemne, všetko je to so šarmom. Dobrý dôvod, nie?

Za REBECU odpovedal: RNDr. Milan Nemček

Za NŽT sa pýtal: Igor Černý

Fotografoval: Jaroslav Podhradský